

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ**

**ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ І ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО**

**ІНСТИТУТ МАГІСТРАТУРИ, АСПІРАНТУРИ, ДОКТОРАНТУРИ
ІНСТИТУТ МАТЕМАТИКИ, ФІЗИКИ І ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ**

**СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ В
ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ: МЕТОДОЛОГІЯ,
ТЕОРІЯ, ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ**

Збірник наукових праць

Випуск тридцять шостий

**Київ-Вінниця
2013**

УДК 378.14
ББК 74.580
С95

Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми // 36. наук. пр. — Випуск 36 / Редкол.: І.А. Зязюн (голова) та ін. - Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2013. — 517 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України (протокол № 11 від 21 листопада 2013 р.) і вченою радою Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (протокол № 3 від 23 листопада 2013 р.).

Редакційна колегія:

І.А. Зязюн, доктор філософських наук, професор, академік НАПН України, голова (м. Київ)
Н.Г. Ничкало, доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, заступник голови (м. Київ)
Р.С. Гуревич, доктор педагогічних наук, професор, член-кор. НАПН України, заступник голови (м. Вінниця)
В.Ю. Биков, доктор технічних наук, професор, дійсний член НАПН України (м. Київ)
В.О. Радкевич, доктор педагогічних наук, професор, член-кор. НАПН України (м. Київ)
О.В. Шестопалюк, доктор педагогічних наук, професор, академік АН вищої освіти України (м. Вінниця)
Б.А. Брилін, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)
М.Ю. Кадемія, кандидат педагогічних наук, доцент, відповідальний секретар (м. Вінниця)
В.І. Ключко, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)
О.М. Коберник, доктор педагогічних наук, професор (м. Умань)
І.М. Козловська, доктор педагогічних наук, професор (м. Львів)
А.М. Коломієць, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)
О.Г. Романовський, доктор педагогічних наук, професор (м. Харків)
М.І. Сметанський, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)
Г.С. Тарасенко, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)
В.І. Шахов, доктор педагогічних наук, професор (м. Вінниця)

У збірнику наукових праць відомі дослідники, педагоги-практики середніх загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних навчальних закладів, працівники вищих навчальних закладів I-II і III-IV рівнів акредитації висвітлюють теоретичні й прикладні аспекти впровадження сучасних інформаційних технологій та інноваційних методик навчання у підготовку кваліфікованих робітників, молодших спеціалістів, бакалаврів, спеціалістів і магістрів.

Статті збірника подано в авторській редакції.

Для науковців і педагогів-практиків загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних та вищих навчальних закладів, працівників інститутів післядипломної педагогічної освіти.

Рецензенти:

М.М. Козяр, доктор педагогічних наук, професор
В.А. Петрук, доктор педагогічних наук, професор
О.Г. Романовський, доктор педагогічних наук, професор

ISBN 978-966-2337-01-3

УДК 378.14
ББК 74.580

© Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України
© Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
© Автори статей

Козачко А.О. ПРОФЕСІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНЖЕНЕРНОЇ ГРАФІКИ.....	309
Кочурська І.В. ГУМАНІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ- МУЗИКАНТІВ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА У ВІТЧИЗНЯНІЙ НАУЦІ Й ПРАКТИЦІ.....	313
Кудирко О.М., Шпортко С.Ф. КОНТРОЛЬ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ І ШЛЯХИ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ.....	317
Кутик О.М. САМООСВІТНЯ КОМПЕТЕНТНІСТЬ СУЧАСНОГО ПРОФЕСІОНАЛА: СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ, ПРИЧИНИ ТА БАР'ЄРИ ФОРМУВАННЯ.....	320
Куцак Л.В. РОЛЬ ТА МІСЦЕ ЗАСОБІВ МЕРЕЖЕВИХ КОМУНІКАЦІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	326
Кучерявий А.О. БАЗОВІ ПРИНЦИПИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ.....	331
Луп'як Д.М. КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЧНОГО НАПРЯМУ.....	335
Мандрик Л.М. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИХОВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ.....	342
Марушак О.В., Король В.П. ОСНОВИ ОХОРОНИ ПРАЦІ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА.....	346
Машиалер А.М. ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОФІЦЕРА-ПРИКОРДОННИКА ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	353
Миколіук О.П. ІНШОМОВНА ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ- КОНСТРУКТОРІВ АГРАРНОГО ПРОФІЛЮ.....	357
Можаровська О.Е. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ У ПРОЦЕСІ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ З МЕТОЮ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК СТУДЕНТІВ.....	364
Мозгальова Н.Г. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА СКЛАДОВА В СТРУКТУРІ ІНСТРУМЕНТАЛЬНО- ВИКОНАВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ.....	369
Назарко І.С. ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ХІМІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ.....	373
Олейников Н.Н. МОТИВАЦІЯ СЛУШАТЕЛІВ В СИСТЕМЕ ДИСТАНЦІОННОГО ОБУЧЕННЯ....	379
Осадчук С.Ю. ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИКЛАДАННЯ ІНФОРМАТИКИ: РОСІЙСЬКИЙ ДОСВІД.....	383
Пастирська І.Я. ПРОБЛЕМА ІНТЕГРАЦІЇ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ У ЗАРУБІЖНІЙ ПЕДАГОГІЦІ.....	387
Примакова В.В. КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В УКРАЇНІ (ПОЧАТОК ХХІ СТОЛІТТЯ)	391

Нейгауз; изд. 2-е, испр. и доп. — М.: «Советский композитор», 1983. — 526 с.

7. Педагогічні ідеї Г.С. Сковороди / [збірка праць]. — К.: Вища школа, 1972. — С. 53-54.

8. Рудницька О.П. Музика і культура особистості: Проблеми сучасної педагогічної освіти. — К.: ГІМН, 1998. — 230 с.

9. Русова С. Вибрані педагогічні твори: у 2 кн. — К.: Либідь, 1997. — Кн. 2. — 318 с.

10. Сухомлинський В.О. Проблеми виховання всебічно розвиненої особистості // Вибрані твори: В 5 т. — К.: Радянська школа, 1976. — Т. 1. — 654 с.

11. Хурсина Ж.И. Выдающиеся педагоги-пианисты Киевской консерватории (1917-1938) [текст] / Ж.И.Хурсина. — К.: Музична Україна, 1990. — 134 с.

Стаття присвячена аналізу історичного розвитку гуманістичних ідей у вітчизняній музичній освіті як підґрунтя гуманізації професійної підготовки педагогів-музикантів на сучасному етапі.

Ключові слова: гуманізація, професійна підготовка педагогів-музикантів.

Статья посвящена анализу исторического развития гуманистических идей в музыкальном образовании как основы гуманизации профессиональной подготовки педагогов-музыкантов на современном этапе.

Ключевые слова: гуманизация, профессиональная подготовка педагогов-музыкантов.

The Article is devoted to analyses of historical development of humanistic ideas in native musical education as a base of humanization of teachers-musicians professional training on the modern stage.

Keywords: humanization, teachers-musicians professional training.

УДК 657.(477)(045)

О.М. Кудирко, С.Ф. Шпортко
м. Вінниця, Україна

КОНТРОЛЬ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ І ШЛЯХИ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ

Постановка проблеми. Становлення нового господарського механізму передбачає нові підходи до дослідження окремих економічних категорій, до яких належить і категорія основних засобів.

Нині важливою проблемою, що потребує вивчення і подальшого вдосконалення, є ефективність використання основних засобів, а саме: забезпеченість підприємства основними засобами; ефективність використання обладнання; виявлення факторів і резервів підвищення ефективності використання основних засобів, нарахування амортизації основних засобів. Необхідність посилення контролю за основними засобами обумовлюється зростанням нестабільності зовнішнього середовища та ускладненням управління основними засобами, що потребують механізму координації внутрішнього контролю; переміщенням акценту з контролю минулого на аналіз майбутнього; необхідністю безперервного відстеження змін виробничого потенціалу підприємства; необхідністю мінімізації ризиків в управлінні основними засобами та їх оцінки для визначення амортизаційної політики. Вирішення вказаних завдань обумовлюють створення ефективної системи контролю основних засобів.

Аналіз досліджень проблеми. Значний внесок у розвиток теоретичних засад і методичних підходів щодо вирішення проблем і методики обліку, порядку оцінки, аналізу і контролю ефективності використання основних засобів на підприємствах України зробили відомі вчені-економісти: М. Білуха, С. Голов, О. Голованов, Л. Гомберг, В. Завгородній, В. Линник, В. Кужельний, В. Палій, М.Олійчук, В. Сопко, Л. Сук, М. Чумаченко та ін.

Метою написання статті є теоретична обґрунтованість і напрями вдосконалення процесу контролю основних засобів на підприємстві та акцентування уваги на покращення якості, повноти та достовірності проведення перевірки стану та збереження основних засобів.

Виклад основного матеріалу. Необхідність посилення контролю за основними засобами обумовлюється зростанням нестабільності зовнішнього середовища та ускладненням управління

необоротними активами, що потребують механізму координації внутрішнього контролю; переміщенням акценту з контролю минулого на аналіз майбутнього; необхідністю безперервного відстеження змін виробничого потенціалу підприємства; необхідністю мінімізації ризиків в управлінні необоротними активами й оцінки необоротних активів для визначення амортизаційної політики.

Економіко-правове визначення основних засобів запропоноване у Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», в якому трактується, що основні засоби — матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік) [1].

Основні засоби є матеріальною основою підприємницької діяльності, вони визначають виробничий потенціал будь-якого підприємства. Тому перевірка їх збереження та ефективності використання є важливими ланками контролю діяльності суб'єкта господарювання.

Контроль за використанням основних засобів полягає в розробці системи заходів, спрямованих на підвищення коефіцієнтів рентабельності і виробничої віддачі основних засобів. На основі контрольної інформації визначаються резерви ефективного використання основних засобів — зниження потреб у них за рахунок підвищення коефіцієнтів їхнього використання в часі і потужності, оскільки між цими двома показниками існує зворотна залежність. Критеріями ефективності використання основних засобів є: рентабельність (відношення суми прибутку до середньої вартості основних засобів) та фондовіддача (відношення обсягу зробленої або реалізованої продукції до середньої вартості основних засобів). Звідси ефективність використання основних засобів є важливим фактором оптимізації собівартості продукції, що впливає на фінансовий результат діяльності підприємства.

Основними завданнями контролю основних засобів є: контроль наявності основних засобів і нематеріальних активів; оцінка відповідності документального оформлення і відображення в обліку операцій по руху основних засобів, нематеріальних активів та інших прибуткових вкладень у нематеріальні цінності відповідно до чинного законодавства; оцінка ефективного використання основних засобів і нематеріальних активів підприємства; оцінка своєчасності ремонту основних засобів; якісна і кількісна оцінка основних засобів і нематеріальних активів; правильність нарахування амортизації основних засобів і нематеріальних активів і відображення операцій в обліку [5]. Саме тому, контроль за ефективним використанням основних засобів можна розглядати як заходи щодо скорочення потреби в обсязі їхнього фінансування і підвищення темпів економічного розвитку підприємства за рахунок раціонального використання власних фінансових ресурсів.

До кола проблем, які негативно впливають на розвиток процесів удосконалення контролю основних засобів належать: нераціональне вдосконалення системи амортизації; похибки в інформативності первинних документів з обліку основних засобів; низький рівень інформаційного забезпечення управління матеріально-технічною базою, що представлено на підприємстві системою обліку, аналізу, аудиторського контролю; проблеми аналізу ефективності використання основних засобів і можливості її прогнозування тощо.

Наявність цих проблем обумовлюють створення ефективної системи внутрішнього контролю необоротних активів, яка включає: аналіз основних активів підприємства за минулий період; аналіз структури та стану необоротних активів; контроль за формуванням амортизаційної політики підприємства; контроль за своєчасним оновленням основних засобів підприємства; контроль за використанням основних засобів підприємства; внутрішній контроль використання основних засобів [2].

Варто також звернути увагу на зміни, насамперед, у частині підвищення оперативності й ефективності контролю основних засобів підприємств, що вимагає вирішення таких завдань: дослідження сутності основних засобів, їх складу, класифікації в різних галузях економічної науки; узагальнення та систематизації класифікації основних засобів; дослідження діючої

методики нарахування амортизації, обліку та контролю зносу основних засобів; аналіз діючої організації та методики обліку основних засобів, впливу на них змін податкової політики та виявлення шляхів її удосконалення; розроблення рекомендацій з удосконалення методики контролю ефективності використання основних засобів із застосуванням інформаційних систем і технологій.

Для вирішення поставлених завдань необхідно:

- удосконалити методику обліку надходження основних засобів у системі аналітичних рахунків, що дозволить спростити систему бухгалтерських записів та контролю;
- розробити бухгалтерську модель економічного механізму амортизації, що сприятиме вирішенню проблем фінансового, внутрішньо-господарського контролю амортизаційних процесів та їх податкового аспекту;
- удосконалити методику обліку витрат на ремонти основних засобів, що підвищить ефективність управління витратами;
- розробити моделі залежності експлуатаційних витрат від віку устаткування, що дозволить визначити доцільність проведення ремонту основних засобів.

При контролі основних засобів важлива перевірка правильності відображення в обліку руху основних засобів. Для цього здійснюють контрольні вибіркові обстеження об'єктів основних засобів, виявляють відповідність їхнього фактичного стану згідно з технічною документацією. Первинні документи на прийняття основних засобів порівнюють із даними складського обліку, бухгалтерськими реєстрами, журналом реєстрації доручень та платіжними документами. Встановлюють розходження у цих документах, з'ясовують їхні причини, виявляють факти підміни дорогих товарів малоцінними [3].

Достовірне визначення таких розходжень виявляється при пооб'єктному аналітичному обліку. Для цього кожному об'єкту основних засобів надається відповідний інвентарний номер. Аналітичний облік основних засобів здійснюється в інвентарних картках. Заповнені інвентарні картки реєструють в Описах інвентарних карток з обліку основних засобів.

Обов'язковою умовою ефективного використання строку експлуатації основних засобів є постійне підтримання їх у робочому стані за рахунок проведених періодичних ремонтів. Саме це є одним із способів розкрадань коштів на підприємстві. Наприклад, виділяють кошти на капітальний ремонт об'єкта, з точки зору обліку все правильно, надані всі документи щодо закуплених матеріалів і виконаних робіт, але насправді робиться поточний ремонт із меншими витратами, а кошти незаконно присвоюються (ведеться подвійна бухгалтерія) [5]. При перевірці підприємства, ревізори, щоб виявити цей злочин, застосовують такі методи перевірки, як контрольний замір виконаних робіт, зустрічної перевірки, залучають експертів будівельних організацій, якщо це потрібно тощо.

Висновки та пропозиції. Основні засоби суттєво впливають на діяльність підприємства в цілому, тому контроль за станом їх збереження, наявності й ефективності використання повинен бути ретельним, повним, достовірним, обґрунтованим та відповідати чинному законодавству. Ефективна політика внутрішнього контролю та низка заходів, спрямованих на покращення процесу контролю дасть змогу вдосконалити організацію та методику контролю основних засобів, підвищити їх інформативність і прогнозувати ефективність їх використання на підприємстві.

Для повноцінного збереження та використання основних засобів, з метою подальшого вдосконалення обліку основних засобів на підприємствах ми пропонуємо керівництву підприємства посилити контроль за:

- 1) своєчасністю відображення в обліку надходження і вибуття основних засобів;
- 2) при нарахуванні зносу основних засобів використовувати метод обраний обліковою політикою та сформувані ефективну амортизаційну політику;
- 3) при обліку ремонтів основних засобів керуватися П(с)БО 7 та іншими нормативними актами з обліку основних засобів.

Література:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Наказ Мінфін № 92 від 27.04.2000 // Офіц. вісн. України. — 2000. — № 21. — Ст. 871.
2. Лайко О.І. Вдосконалення обліку і аудиту основних засобів на підприємствах вітчизняної економіки/ О. І. Лайка // Економіка та держава. — №8. — 2011. — С. 28-34.
3. Мултанівська Т.В. Місце інвентаризації в аудиті основних засобів на підприємств/ Т. В. Мултанівська // Научно-технический сборник. — 2010 — №87. — С. 290-295.
4. Фірсова С.М. Особливості внутрішнього контролю використання необоротних активів підприємства / С.М. Фірсова, О.В. Гарасюта // Економіка і держава. — 2011. — № 11. — С. 65-69

У статті було розглянуто і узагальнено напрями удосконалення процесу контролю основних засобів на підприємстві, ефективність використання обладнання, виявлення факторів і резервів підвищення ефективності використання основних засобів, нарахування амортизації основних засобів.

Ключові слова: основні засоби, контроль, амортизація, ефективність використання, удосконалення контролю.

В статье были рассмотрены и обобщены направления совершенствования процесса контроля основных средств, эффективность использования оборудования, выявление факторов и резервов повышения эффективности использования основных средств, начисления амортизации основных средств.

Ключевые слова: основные средства, контроль, амортизация, эффективность использования, усовершенствование контроля.

This article was reviewed and generalized ways of improvement of the control process plant and equipment at the plant, the efficiency of equipment, identifying and reserves efficiency of fixed assets, depreciation of fixed assets.

Keywords: fixed assets, control, depreciation, efficiency, improved control.

УДК 378

О.М. Кутик
м. Запоріжжя, Україна

САМООСВІТНЯ КОМПЕТЕНТНІСТЬ СУЧАСНОГО ПРОФЕСІОНАЛА: СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ, ПРИЧИНИ ТА БАР'ЄРИ ФОРМУВАННЯ

Актуальність та стан розробки питання. Умови існування людства, що вступило в нове тисячоліття, вимагають висування нових пріоритетів, переходу до нової стратегії розвитку суспільства на основі знань та високоефективних технологій. Серед найважливіших завдань сучасності є формування компетентної особистості у всіх сферах її життєдіяльності. Елвін Тоффлер, один з авторів концепції постіндустріального суспільства, прогнозує: «У ХХІ столітті безграмотним уже вважається не той, хто не вміє читати та писати, а той, хто не вміє вчитися, довчатися та перенавчатися». Нині актуальним є питання формування самоосвітньої компетентності дорослої людини.

Аналіз психолого-педагогічної літератури, де розглядається питання самоосвіти та самоосвітньої компетентності, показав, що наразі вивчені важливі питання теорії та практики самоосвіти дорослої людини (А. Громцева, Н. Кульміна, І. Наумченко, Г. Сухобська та інші), досліджені шляхи та засоби формування потреб у самоосвіті (В. Буряк, І. Редковець та інші). Однак у сучасних умовах мова йде про компетентність як про нову одиницю виміру освіченості людини, при цьому увага акцентується на результатах навчання, в якості яких розглядається не сума знань, а здатність особистості діяти в різних нестандартних ситуаціях. Вивчення літератури приводить до висновку, що в педагогічній науці процес формування самоосвітньої компетентності вчителя розглядався в різних аспектах, але системного підходу щодо визначення системи факторів, що призводять до її формування самоосвітньої компетентності, та тих, що

Наукове видання

**СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ
НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ: МЕТОДОЛОГІЯ, ТЕОРІЯ, ДОСВІД,
ПРОБЛЕМИ**

Збірник наукових праць

Випуск тридцять шостий

УДК 378.14

ББК 74.580

С95 Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми // 36. наук. пр. — Вип. 36 / Редкол.: І.А. Зязюн (голова) та ін. — Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2013. — 517 с.

Відповідальний за випуск
Оригінал-макет
Технічний редактор
Комп'ютерний набір
Дизайн обкладинки

Р.С. Гуревич
В.П. Король
Т.Ц. Король
Н.С. Коцьона
Д.М. Луп'як

Збірник наукових праць «Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми» затверджено постановою Президії ВАК України 10 лютого 2010 р. № 1-05/ (Бюлетень ВАК України. — № 3. — 2010. — С. 13) як наукове фахове видання щодо публікацій наукових досліджень з галузі педагогічних наук.

**Засновник Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського.**

**Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації —
серія КВ № 3417. Видане 06.02.2004 р.**

Підписано до друку 30 листопада 2013 р.

Формат 60x84/8

Папір офсетний. Друк різнографічний.

Гарнітура Times New Roman. Ум. др. арк. 60,33

Наклад 110 прим.

Видавець і виготівник ТОВ фірма «Планер»

Реєстраційне свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців серія ДК №3506 від 25.06.2009 р.

21050, м. Вінниця, вул. Визволення, 2

Тел.: (0432) 52-08-64; 52-08-65

<http://www.planer.com.ua> E-mail: sale@planer.com.ua